

DÜNDEN
BUGÜNE
HADİSLER-1

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vesselamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Müslümanların hayatında, İslam'ın programında hadis-i şerifler diye bir gündem var. Müslüman hadis bilir, Müslüman hadis ile Müslümanlık yaşar, Müslüman hadisten kopunca merkezden uzaklaşır. Bütün bunlar da Kur'an gibi değil ama Kur'an'la beraber olan hakikatlerdir. Bu cümleyi defalarca tekrar etmek zorundayız. Hadis-i şerifler bir külliye olarak, bir bütün kompleks olarak asla Kur'an değildir. Hiçbir şey zaten Kur'an değildir. Sadece Kur'an, Kur'an'dır. Ama hadis-i şerifler sıradan bir yazı da değildir. Kur'an gibi ama Kur'an değil yani statüsü, işlevi Kur'an işlevidir.

Kur'an ne yapıyor? İnsana imanını, Müslümanlığını öğretiyor. Hadis-i şerifler de iman ve Müslümanlığı öğretiyor. Hadis-i şerifleri ileride inşallah daha uzunca ele aldığımızda göreceğiz ki Kur'an-ı Kerim'in pratiğe dökülmüş şekli hadis-i şerif olarak karşımıza çıkmıştır. Burada bu çapta yani Kur'an değil ama Kur'an gibi işlev yapan hadis-i şerifler, şu asırda veya bu asırda karşımıza çıkmış değildir. Adına istersek sünnet diyelim istersek de hadis diyelim. Hadis ile Sünnet'i biz avamdan insanlar olarak eşit manada kullanıyoruz. Sünnet diyoruz hadis anlıyoruz, hadis diyoruz Sünnet anlıyoruz. İkisinden de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem anlıyoruz.

Bu konu yani hadis konusu, Sünnet konusu bu asrın konusu değildir. Hira'da "ikra" kelimesi Peygamber aleyhisselamin kulağına işlendiği dakikadan itibaren Sünnet ve hadis diye bir konu vardır. Dolayısıyla hadis tarihi, İslam'ın tarihi ne kadarsa o kadardır. İslam kaç senelikse Kur'an kaç senelikse Sünnet hadis de o kadar seneliktir. Nasıl Kur'an neredeyse hadis de oradadır diyorsak tarih itibariyle de hadis-i şerifler Kur'an ile beraber mü'minlerin gündemi olmuştur.

Bunun üç büyük dayanağı var: Birincisi; Allah'ın gündeminde Peygamber'inin Sünnet'i yani hadis-i şerifler var. Bunu belgeleyeceğiz. İki; "Ben sizin Peygamber'inizim. Allah beni size gönderdi. Size cennetinizi, cehenneminizi, dünya-ahiret saadetinizi öğretmek için, sizi ateşin kenarından çekmek için Allah beni gönderdi." diyen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in gündeminde, hadis diye bir gündem var.

Üçüncüsü; İslam'ın ilk örnek nesli olan, Allah'ın -azze ve celle- Kur'an-ı Kerim'de razı olduğunu belirttiği ashâbı kiramın gündeminde ders konusu gibi, çalışma konusu gibi, günlük gündem gibi başlıklar altında ele alınabilecek bir çalışma var. Bu çalışma Sünnet çalışması olarak da Kur'an çalışması olarak da farklı başlıklarla bize kadar intikal ettirilmiştir.

Tekrar bir kopyalama yapacak olursak hadis-Sünnet Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Kur'an'ın dışında kalan mirası bugün Müslümanlarının gündeminin konusu olmamıştır. Kur'an'ın insanoğlu ile buluştuğu dakikadan itibaren Müslümanların hepsi için ya da "Kur'an benim kitabımdır." diyenler için muhakkak bir hadis-Sünnet külliyesi vardır. Kur'an bunu belgeliyor bir, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden hadis-i şerifler okuyacağız. Sanki dün bir basın toplantısında konuşulmuş gibi muasır bir gündem olarak hadis-i şerifler karşımızda duracak iki, üç; bu dinin namazını, orucunu, haccını, cihadını, siyasetini kendilerinden öğrendiğimiz ashâbı kiramın Sünnet diye, hadis diye bir gündemi olmuş. Bunların hepsini şimdi dayanaklarıyla beraber ele alacağız böylece Kur'an-ı Kerim'in, Sünnet'in, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kendisinin, ashâbı kiramın konusu olarak bir hadis konusu bu dünyada var diyeceğiz.

Kim "Kur'an benim kitabım." diyorsa kim "Resûlullah benim peygamberim." diyorsa kim "Ashâbı kiramdan iyi Müslüman olacak hâlim yok benim." diyorsa onun hadis gündemi olması lazım.

Eğer ashabı kiram dışlanabilirse bir sıkıntı yok, hadis de yok o zaman. Eğer Kur'an-ı Kerim'siz de Müslümanlık olabilirse hadise de gerek yok. Eğer Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bir kargocu ise yani Kur'an'ı getirdi, kargoyu teslim ettim Veda Hutbesi'nde de tutanak tutturdu "size teslim ettim" diye -hâşâ- böyle bir kör anlayış varsa yine hadise ve Sünnet'e gerek yok demektir. Ama Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem kargocu değildir, peygamberdir. Zaten getirdiği Kur'an'ı öğretme, eğitme vazifesi ile gelmiştir.

Önce Kur'an'ın Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hadislere, Sünnet'ine nasıl bir paye biçtiğine dikkat edelim. Âl-i İmran Suresi'nin 132. Ayet-i celilesi: "وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ" "Allah'a itaat edin." "وَأَطِيعُوا اللَّهَ" "Allah'a itaat edin." "وَالرَّسُولَ" "Peygamber'e itaat edin." "لَعَلَّكُمْ" "Belki" "تُرْحَمُونَ" "merhamet görürsünüz, merhamet edirsiniz." Âlim olmak gerekmiyor. Ayet deseydi ki "Allah'a itaat edin merhamet görürsünüz" belli Allah'ın sözünü dinlemeyen merhamete uğramayacaktı. "Allah'a itaat edin" neyi simgeliyor? Kur'an'ı simgeliyor. Çünkü insanın Allah diye bir ağaca gidip tutunacak hâli yok. "Nerde Allah? Nasıl Allah? Ne zaman Allah?" sorularının cevabı Kur'an'dır. Kur'an neyse Allah o. Öyle bir Allah. "وَالرَّسُولَ" "Peygamber'e" derken zaten Peygamber de Kur'an'a sarılıyor, Allah'a sarılıyor. Niye tekrar edildi bu ayette? "Allah'a sarılın, Allah'a itaat edin, bir de Peygamber'e."

Zaten Peygamber, Kur'an üzerinden gidiyor. E niye Peygamber'e de bizim sarılmamız gerekiyor, itaat etmemiz gerekiyor? "لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ" olsun, "Belki merhamet bulursunuz." diye. Ha demek ki bir Allah diye önümüzde duran Kur'an var -nesne olarak- bir de Peygamber'in mirası var. Her ne kadar Peygamber'in mirası Sünnet veya hadisler her ne kadar Kur'an'dan başka bir şey değilse de demek ki Âl-i İmran Suresi'nin 132. ayetinde çok açıkça anlaşılıyor ki Müslüman'ın itaat edeceği iki makam vardır. Allah ve Peygamber. Allah ve Peygamber itaat edilecek iki şey. "وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ" "Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin." Resûl Kur'an'ı gösteriyorsa zaten biz Kur'an'a itaat ediyoruz. O zaman iki kere Allah'a itaat edin, Allah'a itaat edin demek gibi olur. Öyle olmayacağına göre demek ki Peygamber'in kimliği de tıpkı Allah'ın kimliği gibi önünde itaat edilip teslim olunması gereken bir kimliktir. Biz Allah Teâlâ'ya teslimiyetimizi, itaatimizi Kur'an'ından ölçülüyoruz. Kur'an'ına kendimizi kalıplandırıyoruz da itaat edip etmediğimiz anlaşılıyor.

Çünkü "Müslüman'ım, Allah'a itaat etmeyi yürekten kabul ettim. Ben Allah derim başka bir şey demem." demesi yeterli mi Müslümanlık için? Hayır. "Bu itaati şablonundan göster" denecek. "Nerede göstereceksin?" "Yüzde yüz itaat ederim." "Et, itaat et." "Nasıl edeceğim?" Açıyorsun o zaman "ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ" denen kitaptan, namaz kıl diyor namaz kılırsan itaat etmiş oluyorsun. "Namaz kılmayınca senin itaatın yok." diyor. "وَأَطِيعُوا اللَّهَ" bu. "وَالرَّسُولَ" Peygamber'e de itaat edin. "Ey Peygamber sana da itaatimizi adıyoruz." Ne demek bu? Peygamber aleyhisselam kimsenin kuru sayısına hayran değil ki. Önünden geçerken selam vermemiz gereken bir heykel değil ki hâşâ. Peygamber aleyhisselamın zaten kendisi de bir kul. Peygamber aleyhisselamın önünde secde etmek yasak. Yahudilerin, Hıristiyanların peygamberlerine yaptıkları gibi yapmak haram, hatta şirk. Peygamber'in gündemi bizim nerede gündemimiz o zaman? "وَالرَّسُولَ" nerede? "وَالرَّسُولَ" nasıl Allah demek Kur'an'ına uymak demektir, Peygamber-Resûl demek de Resûl'ün Sünnet'i demektir.

Hemen bir soru gündemimize gelebilir. O zaman Allah desin ki "Peygamber'in sünnetine uyun". Niye demiyor? "وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ" de niye Peygamber'in sünnetine uyun demiyor? Allah Peygamber'in elinde sadece Sünnet yok ki Kur'an da zaten onun elinde. Şahsiyet olarak da örnek miras olarak da bir örnek. Sadece 'Sünnet'ine uyun' deseydi. 'O'nu Medine'de bırakın,

istediğiniz gibi yapın!’ demek olurdu. Peygamber’in şahsı da değerli. Emri, şahsı hepsi komple olarak karşımızda bizim itaat edeceğimiz bir kompleks kimlik olarak bulunması için Peygamber namına bildiğin her şeye itaat et demek olur bu. “وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ” Allah’ın merhametine layık olmanın şartı Allah’a ve Resûl’üne itaat etmektir.

Nisa Suresinin 59. ayeti aynı anlamı çağrıştırıyor. Burada ayette Kur’an-ı Kerim’de aynı şeyin tekrarı nadirendir. Umumen Arapça lügatinin inceliklerinde anlaşılacak farklılıklar vardır. Anlam yükünlüğü olur. Nisa Suresi’nin 59. ayeti: “يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا” “Ey iman edenler!” Hitap bir defa mü’mine. İman edenler, bir iddiası olanlar! “وَأَطِيعُوا اللَّهَ” “Allah’a itaat edin.” “وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ” “Peygamber’e de itaat edin.” “وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ” “Sizin işinizi elinde tutanlara da itaat edin.” Müslüman’ın işi âlimin elindedir. Ahiret işi Müslüman’ın, Allah ve Peygamber’le bağı âlemin elindedir. Âlimlerin size gösterdiği yöne itaat edin. Ayetin sonu kolay.

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, Peygamber’e de itaat edin, yukarıdaki ayette de dikkat ederseniz “وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ” “Allah’a itaat edin, Peygamber’e de.” demişti. İtaat fiili yukarda yoktu. Burada aynı satırın içinde itaati iki defa kullanıyor. “يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ”

“وَأَطِيعُوا” Emr-i hazır Arapça ifadesi ile emreden itaat et fiili aynı cümlelerin içinde iki defa üst üste kullanılıyor. İtaat edilmesini istediği yerler üç kişi ama: Allah, Peygamber, ulu'l emr yani âlimler. Üç yere itaat edin diyor ama iki yerde itaat fiili kullanıyor. “يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي” Orada “وَأَطِيعُوا وَأُولِي الْأَمْرِ” emri yok. “İtaat et” emrini Allah ve Peygamber’i için kullanırken ulu'l emr için kullanmıyor. Neden? Çünkü ulu'l emr hakkı gösterir Kur’an’ı, Peygamber’i örnek alırsa itaat edilir kimsedir, şartlıdır ulu'l emre itaat hak çizgide iken itaat edilebilir. Peygamber içinse tıpkı Allah gibi itaat olduğundan orada itaat fiili aynen kullanılıyor.

Ayeti genişçe bir yere yazın: “يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ” Uzaktan bakın ulu'l emrin başında “وَأَطِيعُوا” yok, bağlaç harfi ile önceki itaat edin kelimesine bağlanıyor. “وَأَطِيعُوا” deki itaat yani “uyun” sözünü “dinleyin” emrine bağlaç harfi ile bağlanıyor. Bu bağlaç harfi ile bağlanmasından anlaşılıyor ki Peygamber bağlantılı olduğu zaman bir itaat söz konusudur. Âlim seni modernizeme çekiyor, Resûlullah’tan uzaklaştırıyorsa itaat etme hakkın olmadığı gibi itaat yasak. Ama “Allah’a itaat et” derken itaat fiilini kullandığı gibi “Peygamber’e de itaat et” derken de itaat fiilini kullanıyor. “يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ” yok. Burada ulu'l emrin niteliğini konuşmuyoruz ama Allah’a itaat ile Peygambere itaatin aynı olduğunun belgesi ulu'l-emre itaatle Peygamber’e itaatin aynı olmadığından ortaya çıkıyor.

Peki, niye bu kadar dolambaçlı oldu bu ayet. “Ey mü’minler! Peygamber Allah demektir Allah Peygamber demektir ulu'l-emr de ikinci sınıftır.” deseydi de biz de çok iyi anlasaydık. Kur’an biz onu anlayalım diye dertlenecek bir kitap değildir, dertlenmesi gereken biziz. Derinlemesine gireceksin. Onu o kadar açık söyleseydi Allah, kalbinde Peygamber aleyhisselama karşı gizli nifak bulunan nicelerini nasıl ortaya çıkaracaktı melekler? Niye Kâbe Mekke’de değil de Erzurum’da olsun diyen olmadı bugüne kadar? Canım nasıl inkâr edeceksin milyonlarca insan onu Mekke’de görüyor zaten. Kimse açık seçik bir şeyi tartışmaz ki. “Peygamber’in aslı Rum’dur” diyen var mı hiç? Kimse açık seçik böyle bir tartışma yapmaz.

Tartışma nerede olur? Şeytanın hafif renk bulandırabileceği suda olur. Onun için Allah azze ve celle belli konuları şeytanın cirit atabileceği, oryantalistin senin kafana nifak sokabileceği şeyler diye bıraktı. Allah mal mirasından tut, kadınlar konusundan cihat konusuna, kölelik konusuna kadar bir sürü fitne alanı bıraktı. Niye?

Müddessir Suresi'nde ne buyuruyor Allah Teâlâ: "إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا" Biz bu rakamları yani on dokuz şudur budur kalbinde hastalık olanların, kâfir olanların renkleri ortaya çıksın diye böyle konuşuyoruz. "Cehenneme on dokuz tane görevli koyduk." diyor Allah. Demek ki on yedi olsa cehennemi bekleyemeyecekler hep cehennemdeki cezalılar kaçacak mı zannediyorsun? On dokuz kişi nedir nitekim? Ebu Cehil tuzağa düştü. demiş ki bu Müddessir Suresi inince Allah Teâlâ buyuruyor: "Cehennemde on dokuz "عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ" on dokuz görevlisi var cehennemde." Ebu Cehil melun kâfir kafalı hemen matematiğe sarılmış, matematiği çok iyi tabi. "Arkadaşlar Muhammed'in formülünü çözdüm. Biz ailecek kalabalığız. Onunu ben hallederim bunların, dokuzunu da siz Kureyş olarak toplanır halledersiniz Muhammed'in cehenneminden kurtardık." demiş. Matematikçi, çok iyi matematik biliyor.

Sonra ayetin devamı inince: "Biz bunu size tuzak olarak yapmıştık." Mü'minler: "Rabb'imiz on dokuz dediyse on dokuzdur bunun aslı" dediler. Aslında on dokuz yani kara kökü ile beraber incelenmelidir, aksi takdirde koca cehennemi zapt edemezler filan demedi hiçbir mü'min. "On dokuz, bitti" dediler. Besmele de on dokuz harftir, Kur'an'ın sırrı on dokuzdur diye de bir aptallık yapmadılar. O da bir aptallık çeşidi.

On dokuz mucizesi diye bir mucize Ebubekir'in ağzından çıkmadı. "Rabb'im on dokuz dedi" dedi. Çünkü onun mucizesi Kur'an'dı zaten on dokuz da olsa yüz doksan da olsa mucize aramazdı. Bu bir tuzak. Allah Teâlâ neden "Peygamber'im Sünnet'i de kabul edilecek yoksa sizi Müslüman olarak kabul etmiyorum" demiyor? Muhammedun Resûlullah dedikten sonra niye bir daha sana onu söyletisin. "Lailaheillallah" dedin Kur'an'ı temsil etti, "Muhammedun Resûlullah" diyorsun Peygamber'in elindeki hadisleri almıyorsun. Bu bir tuzaktır. Bu tuzağa takılacakları biraz sonra göreceğiz.

Peygamber aleyhisselam Efendimiz haber verdi: "Sizden birinizi koltuğuna yaslanmış da 'Peygamber'in hadislerini boşver' derken duyamayayım ha!" buyurdu sahih hadis-i şerifte. Peki, böyle bir fitneyi biliyordu, neden biliyordu? Çünkü açık seçik kendisi de zaten önce Kur'an'la ilgilenen, sonra "hadis-i şeriflerle ilgilenirsiniz" dedi. Bunun bir tuzak olduğunu anlayamayanlar olabileceğini, imtihanı yakalayamayanlar, imtihanın gerisinde kalanlar olacağını sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz biliyordu. Kur'an-ı Kerim'de "أَطِيعُوا الرَّسُولَ" şeklinde yani itaatle Peygamber'i bir arada tutan ondan fazla ayet var.

Bu ayetleri tek tek sayıp tefsir dersine dönüştürmek istemiyorum. Ama çok açık bir şekilde dedik ki biz: Hadis tarihi "أَقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ" ile başlar. Bunun belgesi de Kur'an'ın kendisidir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in emin ağzından çıkan sözlerdir. İslam'ın namazını bize öğreten, haccını, cihadını öğreten ashâbı ikramdır, Allah onlardan razı olsun. Kur'an-ı Kerim hem Âl-i İmran Suresi'nin 132. ayetinde hem de Nisa Suresinin 59. ayetinde bu hakikati beyan ediyor. Bu iki ayetten daha fazla on civarında ayette de "وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ" "Peygamber'e itaat edin" ifadesi var.

Burada Haşr Suresi'nin 7. ayeti oldukça dikkat çekici. Allahu Teâlâ: “ **وَإِنَّمَا اللَّهُ شَدِيدُ** ”
وَإِنَّمَا اللَّهُ شَدِيدُ ” “Resûl size ne verirse.” Ne
buyuruyor. “ **وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ** ” “ **وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ** ” “Resûl size ne verirse.” Ne
verirse “ **فَاتَّهُوا** ” “ **فَاتَّهُوا** ” “onu yapmayın-
birakın.” “ **وَإِنَّمَا اللَّهُ** ” “Allah'tan korkun.” “ **إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ** ” “Çünkü Allah'ın ikabı -ikab ceza, intikam
demek- şiddetlidir.” “Ne verdiyse Peygamber” sözü her şeyden evvel Kur'an'ı ihtiva ediyor. Çünkü
Peygamber en çok Kur'an verdi. Dolayısıyla verdiği Kur'an'ı alın. “Neyi yasakladıysa” dediğimizde
durmamız gerekiyor. Şimdi bu ayeti ele aldığımızda “Aaa bak gördün mü? Hadis demiyor, ne diyor ne
verdiyse Kur'an'ı verdi bize.” Güzel, Kur'an ne kitabı? Emirler, yasaklar, kıssalar kitabı. Değil mi? Size
ne verdiyse alın dediğimiz de “ **وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ** ” “Ne verdiyse al!” diyor. Verdi Kur'an'ı aldık. Kur'an
da Allah'ın emirleri var mı? Var! Yasakları? Var! Peygamberlerin kıssaları? Var! Yerler- göklerle ilgili
ayetler? Var! Her şey var Kur'an'da. Verdi, aldık.

“ **وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ** ” “Yasakladığı şeyleri” “ **فَاتَّهُوا** ” “birakın”. Zaten içki yasak Kur'an'da. Kur'an'daki
yasağı Peygamber aleyhisselam Efendimiz bir daha mı tekrar edecek? Verdiğini aldık, Kur'an ise eğer
bu, verdiğini aldık. Bir yasak dosyası nerden çıktı bu sefer? O zaman ayette lüzumsuz tekrar var. Ya da
“Kur'an'ın içindeki yasakları size tekrar yasaklayacak, fotokopisini saklayın” mı demek istiyor ayet?
Demek ki çok açık bir şekilde, Peygamber aleyhisselamın Kur'an ve artı bir şeyler vermesi söz konusu.
Kur'an'daki yasakların yanında artı bazı yasaklar getirmesi söz konusu. “ **وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ** ”
“Peygamber'e verdiğini alın!” “ **وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَاتَّهُوا** ” “Yasakladıklarından vazgeçin, bırakın
yasakladıklarını!” Kur'an'dır bize verdiği şey, amenna ve saddakna. Tek Kur'an ise bize verdiği
“ **وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ** ”yu nereye oturtacaksın? Yasakladığı şeyler piyasaya niye çıktı? Çünkü Kur'an'da zina
yasak, faiz yasak, alkol yasak, gıybet yasak, insan öldürmek yasak, yol kesmek yasak, Kur'an'da zaten
yasaklar var. Eğer Kur'an'dan başka bir yasak söz konusu değilse “ **وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ** ” nedir?

Ya diyeceğiz ki maazallah: “Ya Kur'an'da dizgi hataları var.” İman nerede o zaman? Mü'min
bunu diyemez. Yahut da diyeceğiz ki: “Kur'an ile beraber bir şeyler daha veriyor sallallahu aleyhi ve
sellem” işte o hadisler. Çünkü “yasakladığı şeylerden kaçın” sözünden de bu anlaşılıyor. Yoksa ayet
“Kur'an'ın yasaklarını Peygamber parafe ettikten sonra yasak sayılacak” mı demek istiyor? Yani
“Kur'an bunları yasakladı ama henüz Peygamber onaylamadı bu yasağı, onun için uygulaması da yani
kanun çıkıyor da filan tarihten itibaren geçerlidir diye bir madde var ya hani, bu kanun filan tarihten
itibaren geçerlidir.” Haşa! “Kur'an ayeti inecek de sonra Peygamber o yasakları uygulayacak hazır
olun o gün uygularsınız” mı diyor ayet? Hayır!

Haşr Suresi'nin 7. ayeti Peygamber aleyhisselatu vesselamın elinde Kur'an ve Kur'an ile
beraber bir şey daha bulunduğunu gösteriyor. Ya hadistir bu ya da Tevrat'tır, İncil'dir; elinde bir şey
daha var. Çünkü “ **وَمَا آتَاكُمُ** ” sadece Kur'an'dır desek ayet o kadar olsa bir sorun yok. Kur'an'ın
yasaklarına rağmen “ **وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ** ” “Size yasakladığı şeylerden vazgeçin!” ne demek oluyor bunu bir
yere oturtamayız! Tek çaremiz var; Peygamber aleyhisselatu vesselamın Kur'an ve Kur'an gibi şeyler
getiriyor olması lazım. Buna biz, Kur'an Allah'ın kitabı, onu verdi bize zaten baş göz üstüne ettik.
Kur'an ile beraber bir de hadis-i şerifleri var. O da başımızın, gözümüzün, yüreğimizin üstündedir diye
teslim aldık. Haşr Suresi'nin 7. ayetini de bu mantıkla ele aldık.

İlerde inşallah, mü'minlerin bu fitneye neden kapıldıklarına dair başlıklar açtığımız zaman, tekrar bu minvaldeki ayetlerden örnekler vereceğiz. Ama her hâlükârda şimdi okuduğumuz bu üç ayet-i celileyi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hadislerinin "ikra" gününden beri gündem olduğunu, bununla Kur'an'ın yani "ikra" kitabı olan Kur'an'ın teminat altına aldığını konuştuk.

İkinci meselemize gelelim; hadis-i şerifler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in Sünnet-i Seniyesi eğer bize Kur'an getirdiğine herhangi bir tereddüdümüz yoksa. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in de gündemidir.

Kur'an'ı bize ulaştıran kaynaklar, başta bizzat kendisi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, onun ashabı, ashabının bu garantili kitabı bize ulaştırmada takip ettikleri metotları; aynı şekilde Kur'an gibi hadis bilgisinin de bize doğru taşındığını belgeliyorlar. Bu belgelemeyi aleyhisselatu vesselam Efendimiz'in bu hadislerinin de Kur'an gibi vahiy olduğunu, kaynak olarak kullanmamız, teslim olmamız gerektiğini anlatan hadis-i şerifleri var. Bunu şu şekilde de söyleyebilirim: Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in: "Benim sözüm de Allah'ın sözü gibidir ha!" diye ikazı var. Diyebilir ki birisi: "E canım biz zaten ona karşı çıkıyoruz." Neye karşı çıkıyorsun? Yani "Niye Allah'tan başka Peygamber'in de sözü olsun ki demek istiyorum" diyorsan o zaman deriz ki: "Sus! Sus, çünkü bu sözün ucunda 'Kur'an'ı da istemiyorum!' vardır."

Bir peygambere: "Sabah sekizden beşe kadar konuşabilirsiniz. Resmi göreviniz beşe kadardır. Beşten sonra yaptığınız açıklamalar resmi açıklamalar olmadığı için kanuni uygulanırlılığı yoktur." denebilir mi? Noter mi zannettin, beşten sonra bastığı mühür geçerli değil! Ya diyeceksin ki: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem mesai saatlerinde konuşabilir. Mesai saatinde değil." O zaman "Hangi dinin Müslümanısın sen?" diye bir soruya cevap vermen gerekiyor. Ya da yirmi dört saat- yirmi üç yıl ne konuştuysa her şey diyeceksin!

Hadis-i şerifler, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in de teminatı altındadır. Eğer Peygamber teminatlı biri değilse Kur'an kimin kitabı o zaman? O zaman ne çıkıyor ortaya: "Mesai saatlerinde Kur'an'ı getirdi. Mesai saatlerinde kaçak çalışma yaptı, dolayısıyla kazandığı yasal değil, konuştuğu yasal değil." mi diyeceğiz? Maazallah!

Şimdi hadis-i şeriflerden örnekler zikredeceğim. Okuyacağım hadis-i şerif Ebu Davud'da 4604. hadis-i şeriftir. Müsned-i Ahmed'de de 17174. hadis-i şeriftir. Bu hadis-i şerifte Mikdâm bin Meadi Kerib isimli sahabe radiyallahu anh rivayet ediyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, o gün bulunmayan ama bir gün bulunacağını, Allah'ın ona bildirdiği bir fitneyi haber veriyor.

Şimdi hadis-i şerifi dinleyelim: "أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ" Arapça'da dikkat çekme edatıdır. "أَلَا": "Hey, dikkat et, bak, unutma!" anlamlarına geliyor. "أَلَا": "Bilesiniz, dikkat edesiniz!" demektir. "أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ" "Bana kitap verildi." Nedir o kitap? Kur'an. "وَمِثْلَهُ مَعَهُ" "Onun bir benzeri de yanındadır."

"Bana kitap verildi, yanında da benzeri vardır." Hadis bu. Peki, Kur'an'ın benzeri "وَمِثْلَهُ مَعَهُ" Tevrat olabilir mi? İncil, Zebur olabilir mi? Ömer bin Hattab'ın tuttuğu notlar olabilir mi? Olamaz. Kur'an'ın gibisinden söz ediyor: "وَمِثْلَهُ" Misli ama aynı değil. İki; Kur'an değil. "وَمِثْلَهُ مَعَهُ" "Onun gibisi de beraberindedir." "وَمِثْلَهُ مَعَهُ" "Bana Kur'an verildi, yanında da benzeri vardır." Hadis-i şerif Ebu Davud'un ve Ahmet bin Hanbel'in rivayet ettiği hadistir.

“أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبَعَانٌ عَلَى أَرِيكَتِهِ” “Şöyle bir şey olmasın: Adam karnı tok, koltuğuna yaslanmış.”

Güzel Kardeşlerim,

Sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in "cevamiu'l kelim" olduğunu unutmayalım. Cevamiu'l kelim demek; az sözle çok şey anlatma kabiliyeti demektir. Bin dört yüz küsur sene oldu bu söz söyleneli; kullandığı kelimeleri altını, kenarını, önlerini çiziniz, üstten aşağıya ok getirin. Dikkat edin ne diyor? “أَلَا يُوشِكُ” “Şöyle olmasın!” “رَجُلٌ” “Bir adam” “شَبَعَانٌ” “karnı tok” “عَلَى أَرِيكَتِهِ” “koltuğuna yaslanmış” “karnı tok, koltuğuna rastlanmış”. Bu iki kelimeye dikkat edelim!

Bunu belki İbni Hacer'de bulamazsınız. Çünkü bu zavallı İbni Hacer'in zamanında dikkat edecek bir şey değildi. Bunu Ebu Davud'da kitabına koymuştur ama Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne demek istediğini biz anlarız. Bu fitneyle biz karşılaştık. “Karnı tok, koltuğuna yaslanmış adam.” Bak dikkat edin “kâfir” demiyor, “münafık” demiyor. “Karnı tok, koltuğuna yaslanmış adam.” diyor. “Rumlardan, yabancıardan satılmış casus.” demiyor. “Münafık” demiyor. “Karnı tok, koltuğuna yaslanmış adam.” diyor.

“فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَاحْلُوهُ” “Bu Kur'an size yeter.” “عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ” “Der ki o adam:” “يَقُولُ” “Kur'an'da helal ne ise helal odur.” “وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ” “Kur'an'da ne haram gördüyseniz onu da haram kabul edin.” der diyor. “Kur'an, helali helalimiz; Kur'an, haramı haramımız.” Kim dermiş? “Karnı tok, koltuğuna yaslanmış adam.” Tekrar tok karın ve koltuk. Hadis-i şerifteki bu iki sloganı unutmuyoruz.

“أَلَا” “Dikkat edin!” “لَا يَحِلُّ لَكُمْ لَحْمُ الْحِمَارِ الْأَهْلِيِّ” “Ehli –kullandığınız- eşeklerin eti size helal değildir. Dikkat edin!” Nereden çıktı eşek bu gündeme? Çünkü Kur'an'da eşekle ilgili bir hüküm yok. “Eşek eti helal midir, haram mıdır?” diye bir hüküm yok. Bunu bizzat Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: “ehli eşekler haramdır” diyor. Evde beslediğin, yük taşıdığın eşek haramdır; eti yenmez diye haramdır. Eşek çalıştırmak, beslemek haram değil. Bu Kur'an'da yok. “Ben bunu yasakladım size. Eşek eti yiyemezsiniz.” diyor. “Birisini -karnı tok, koltuğuna yaslanmış adam- çıkıp da: ‘Kur'an'da var mı eşek eti haram diye bir şey? Yok. Tamam, helaldir.’ der size dikkat edin.” diyor. Eşekten eşeklik örneği veriyor sallallahu aleyhi ve sellem.

“وَلَا كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ” “Ve tırnaklarıyla parçalayarak yiyen hiçbir yırtıcı hayvanın eti de size helal değildir.” Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Kur'an'da bulunmadığı hâlde iki haram koyuşunu örnek veriyor. “Bana Kur'an verildiği gibi bir de onun gibi bir yetki verilmişti.” İşte örneği: “Eşek etini ve mesela; şahinin etini haram ettim size.” diyor çünkü o pençesiyle parçalıyor. Kural koyuyor: “Yırtıcı, pençeyle parçalayan, gagasıyla avını avlayan, leş yiyen hayvanların eti size haramdır.” diyor. Kur'an'da bu hüküm yok. “Ben koydum.” diyor. Çünkü neden? “أُوتِيَتْ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ” “Bana kitap verildi aynısı da yanında var.” sözünde “aynısı” bu yetkiyi kullanıyorum hükmüne geliyor.

“وَلَا لَفْطَةَ مُعَاهِدٍ إِلَّا أَنْ يَسْتَعْنِيَ عَنْهَا صَاحِبُهَا” “Dikkat edin! Zimminin malını bulana da o malı haram ederim.” diyor. Zimmi vatandaş; İslam toprağında kanunla yaşamasına izin verilen göçmen gibi veyahut da oranın yerlisi vatandaş gibi Müslüman değil İslam Devleti'nde yaşıyor. Nüfus kâğıdı var, ona “zimmi” deniyor. “Zimminin malını bulana da o malı haram ederim” diyor. “Bu adam kâfir nasıl olsa. Ye gitsin bunu.” Öyle değil. İslam Devleti'nin, halifenin himayesinde bu. Bir yere cep telefonunu

düşürdü “kâfirin malı bu zaten” diyemezsin. “Tamam, kim bulduysa onun olsun.” derse o zaman sana helal olur.

“ وَمَنْ نَزَلَ بِقَوْمٍ فَعَلَيْهِمْ أَنْ يَقْرُوهُ فَإِنْ لَمْ يَقْرُوهُ فَلَهُ أَنْ يُعَقِّبَهُمْ بِمِثْلِ قَرَاهُ ” Bu da Şeriat’ın hükümlerinden biri: “Bir köye, otelin bulunmadığı bir yere misafir olarak giden birisine oradakiler baksınlar.” Bir köye bir adam geldi. Kış günü kalacak yeri yok. Köylüler onu bakmak zorunda. Bakmazsa mahkemeye verip o bakımla ilgili otel masraflarını köylülerden alır. Bu da bu hadisle sabit. Kur’an’da böyle bir hüküm yok ama “Ben koydum size.” diyor.

Tekrar hadis-i şerife gelelim şimdi. Sevgili Peygamber’imiz sallallahu aleyhi ve sellem Ebu Davud’un ve Ahmed bin Hanbel’in rivayet ettiği bu hadis-i şerifte ne buyurdu? “Kur’an ve Kur’an gibisi bana yanında olarak verildi. Sizden biri ya da bir adam; karnı tok, koltuğuna yaslanmış ‘biz Kur’an’da bulduğumuza helal deriz, Kur’an’da haram olmayan haram değildir’ demesin sakın. İşte örnekler veriyorum size, bunları ben yasakladım. Ben, Allah’ın bana verdiği yetkiyi kullanıyorum.” Özeti bu.

Şimdi biz şu karnı tok adama bir dönelim. Hadisten şunu anlayabilir miyiz? “Bu adam açken konuşsa günah olmayacaktı.” Bunu mu demek istiyor acaba? “Helva yedikten sonra şişik göbeğiyle konuşuyor, onun için Peygamber beğenmedi bunun sözünü” mü diyeceğiz? Herhâlde öyle değil. “Keyfi yerinde, neşesi yerinde” anlamı var burada. İbni Hacerler de bunu böyle anladılar zaten ama ben öyle anlamıyorum. Hiç öyle anlamak istemiyorum. Allah İbni Hacer ve Nevevî’yle de karşılaştırmamın kıyamet günü ama ben öyle anlamak istemiyorum. “Karnı tokluğuna, maaş karşılığına veya koltuk-makam uğruna sünnetimi satmasın kimse!” demek istiyor bence.

Biraz daha da derin gideyim de yine Nevevî’yle yüzleşmeyim istiyorum kıyamet günü ama Nevevî rahmetullahi aleyh herhâlde bu dediklerimi duymaz. Böyle bir fitne onlar görmediler ki. Moğolları gördüler, Haçlıları gördüler ama biri çıkıp da İslam toprağında: “Boşver sünnet-hadisi” diyeceğini zannetmediler.

Acaba sevgili Peygamber aleyhisselam Efendimiz Sünnet’ini güya Kur’an’ı yüceltmek için - sanki Kur’an’ı yüceltmek esas gaye- “Yüce kitabımızın rakibi olamaz hiçbir şey kimse” güya demek istiyor. “Böyle bir mantıkla koltuk ve maaşla kiralanan kafa olabilir bu işi yapanlar” mı demek istiyor acaba? Hiç kimseye “kâfir” deme hakkımız yoktur, “münafık” ebediyen diyemeyiz ama niye “Karnı tok adamlar! Koltuğa yaslanmış adamlar!” diyor da mesela “Cahil herifler, Sünnet’imi bilmez cahiller.” demiyor? “Kur’an’ın ne dediğini anlamayanlar, Arapça bilmez herifler!” demiyor mesela. Karnı tokluğu niye gündeme geldi burada? Veya ‘koltuk’ niye gündeme geldi burada? Bu, başka hadis-i şeriflerde de benzer bir şekilde de geçiyor. Burada bir not rica ederek naklediyorum:

Sünnet-i Seniye’yi yani Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in mirasını, hadis-i şerifleri basit görme sonucu doğuracak gaflet içinde bulunanları tekfir etmek, “Siz kâfirsiniz, Müslüman değilsiniz.” demek çok ağır bir itham. Böyle bir şeye tartışma açısından girmemiz şeytanın ekmeğine yağ sürmek olur.

Şu siyaseti takip etmemiz gerekiyor: Biz “Kur’an kitabımızdır.” diyoruz, “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in mirası olan hadis-i şerifler, Kur’an’ımızın şerhidir, onlarla Müslümanlık yaşarsız.” diyoruz. “Lailaheillallah” dediğimiz gibi “Muhammedun Resûlullah” diyoruz bunun özeti budur. Ama böyle demeyenlerin maksatlarının Kur’an’ın altını oymak olduğunu zannederiz fakat sen osun demeyiz. Bunun dini benzetmesi şudur:

Biz “Bütün kâfirlere Allah lanet etsin!” deriz. “Cehennemde kaynasın bütün kâfirler” diye beddua ederiz ama yaşayan bir insana “Ey kâfir! Cehennem bol olsun.” demeyiz. Son nefesi verilmemiş çünkü nasıl öldüğünü bilmiyoruz. Ehlisünnet akidemiz bu şekildedir. İmanı için dua ederiz. Bu, açıkça kâfir olduğunu gördüğümüz için geçerli bir kural. Nerede kaldı ki: “Ben Kur’an istiyorum!” deyip güya Kur’an-ı Kerim’i müdafaa edip, Peygamber aleyhisselamın Sünnet’ini Kur’an’ın etrafından çekip Kur’an-ı Kerim’i sallanacak bir bina hâline getiriyor. Ama neticede taktik olarak “Kur’an güçlü görünsün, zirve görünsün Kur’an, sadece Allah konuşsun diye yapıyorum.” zannettiriyor bize. Bütün bunlar böyle bir insanın direk kâfir olarak itham edilmesini sakıncalı hâle getiriyor. Gerçi inşallah “Kur’anımız yeter” sloganının nasıl İngiltere’den geliverdiğini, nasıl İngilizlerin Kur’an hayranı olduklarını belgeleyeceğiz. O konuda da bir dersimiz olacak ama her hâlükarda hele hele namaz kılan, bizimle sabah namazına gelen, bu iddialarda bulundu diye ona kâfir demeyiz ama melekler beni onunla bir sofrada görsün de istemem. Namazda da ondan önceki safta namazımı kılmayı tercih ederim. O ön safta olsun istemem.

Mesela; karnı tok ve koltuklu biri, hadis-i şeriflerle eğer bu mantıkla “Yeter bize Kur’an.” diye konuşuyorsa -ama bu alenilikle gizli kapalı cümlelerle değil- onun arkasında da namaz kılmam. Kâfir demem, münafık demem ama namazım değerli benim. Namazımı öyle her imamın arkasında kılamam. Çünkü bu bir akide sorunudur.

Herhangi bir günahı işleyen imamın arkasında namaz kılınır. Ama Peygamber aleyhisselamı ‘tok karnına tenkit edenin’ akidesinde, koltuğuna gerilip Peygamber aleyhisselamı tenkit edenin akidesinde sorun var. “Bizim zaten bir namazımız var bu dünyada bari o tehlikeye girmesin” diyeceğimiz kadar yücedir. Bu Ebu Davud’un hadis-i şerifini dinlemiş olduk.

Ebu Davud’da 4605. hadis-i şerif var bir sonraki. Tirmizi’de 2663. Hadis-i Şerif; İbni Mâce’de de 13. hadis-i şerif. Bu hadisi El-Mikdâm ibni Madikleri radiyallahu anh bize nakletmişti. Bu hadisi de Ubeydullah ibni Ebi Rafi’ babasından naklediyor. Yani tabiinden birisi, babasından naklediyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz buyuruyor ki: “لَا الْفَيْنَ أَحَدَكُمْ” “Sizden birisi gözüme değmesin.” Yani görmeyeyim kimseyi. “مُنْتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ” “Koltuğuna yaslanmış” “يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي” “Benim emrettiğim ya da yasakladığım bir şey ona ulaşıyor o da koltuğuna yaslanmış, “Resûlullah dedi ki, Peygamber dedi ki, yasakladı” deniyor.” “فَيَقُولُ” “O da cevap verip diyor ki:” “مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ” “Yani Peygamber’in öyle her dediğini biz anlamayız, Kur’an’da bulursak yaparız.” derken kimse gözüme ilişmesin!” buyuruyor. Ebu Davud’un, Tirmizi’nin ve İbni Mâce’nin rivayet ettiği bu hadis-i şerifte. Bir başka seferinde de böyle buyurmuş demek ki.

Burada karın tokluğuna yapanlar bu listede yok. Koltukçular var şimdi. Koltuk uğruna, yani makamını pekiştirmek için burada bir ikaz da o tiplere var. Şu anda akademik unvan olarak profesör olan bir kardeşimiz, bir tezini bana getirmişti. Bir yirmi sene kadar oluyor. Mimar Sinan Üniversitesi’nde yapılmış bir tezdi. Bir insan haklarıyla ilgili bir konuda “çok güzel” filan dedim. Ben de biraz destek olmuşum. Sonra aradan on beş gün filan geçti “ya tezim reddedildi” dedi. “Niye” dedim. “Ya “s.a.v.” koyduk ya bir iki yere bu “s.a.v.” insan haklarına aykırı bulundu tartışılırken” dedi. Nesine aykırı bulundu? Yani burada bir sürü isim geçiyor bir kişiye “s.a.v.” diyorsun bir insanı yüceltmek bu. Hatta tartışan danışmanı demiş ki: “Peygamber de bunu kabul etmez kardeşim. Peygamber de kabul etmez. Ben duydum Peygamber “beni abartmayın” diyormuş.”

“Sallallahu aleyhi ve sellem” de yazmıyor “s.a.v.” yazıyor. Ben zannediyorum doksan iki veya doksan üçteydi bu. İki bin üçte de hoca diye bilinen insanların “sallallahu aleyhi ve sellem nereden çıktı ya, Peygamber’i destekleyin demektir o” dediğini duyduk. Önce üniversitede abdestsizler, cünüpler bunu söylüyorlardı. Onların ne niyetle söyledikleri çok açık belliydi. Ama burada karın tokluğuna bu söz neden söyleniyor merak ediyorum. Afallahu anna cemian.

Bu iki hadis-i şerif, bunun gibi İbni Mace’den bir hadis-i şerif daha okuyacağız, inşallah. Bu iki hadis-i şerif zannediyorum mucize hadislerin arasına konmalıdır. Çünkü sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bunu söylediği zaman Mekke’de değildi Medine’deydi. Peygamber’e yan bakanın kafasını koparıyordu Ömer. Alimallah Peygamber’in sözüne biri diyecek ki “bana ne senin Peygamber’inden”. Bunu Ömer’in yaşadığı Medine’de nasıl diyeceksin? Ömer’e gerek yok ki. Beni Seleme’nin çocukları linç ederdi o insanı “Peygamber aleyhisselama sen nasıl böyle dersin!” diye.

Her şeyin taşların yerine oturduğu, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem başının göklere değecek kadar yüceldiği Medine’de bu ikazı yaptı. Belki de bu el-Mikdâm isimli sahabe hayret ya böyle bir insan çıkar mı bu dünyada diye hayret etmişlerdir. “Olur mu ya! Kim günün birinde çıkar ben Kur’an’ı kabul ediyorum da Peygamber’i kabul etmiyorum. Böyle bir şey denir mi ya.” diye hayret etmişlerdir.

“Bu gene olsun, biz söyleyelim Peygamber böyle demişti diye nakletmişlerdir bunu.” Onlara göre uğruna can, mal her şey feda edilen bir Peygamber. “Atla ateşe” dese atıyorlar zaten. “Atlayın ölüme” dedi kavga ettiler “önce ben atlayacağım sen atlayacaksın” diye. “Uhud’a beni götürmüyor topalım ya Resûlullah” diye çocuklarını gelip Peygamber aleyhisselama şikâyet ettiler. “Benim ölümüne engel oluyorlar ya Resûlullah, cennette topal topal dolaşmak suç mu” diye gelip Peygamber aleyhisselama itiraz etmiş insanlar. Günün birinde O’nun Sünnet’inin çoluk çocuk tarafından makaslanabileceğini hayal edemezlerdi. Öyle bir ortamda “bir gün böyle olabilir ha” diye ikaz etmesi aleyhisselatu vesselam Efendimiz’in sadece bir mucize olabilir. İsrâ gibi büyük bir mucize midir sıradan bir mucize midir bilmiyorum ama şunu biliyorum: “Bu, Ehlisünnet isen davana sahip çık, kaçırırlar elinden bu nimeti!” demektir bize, bunu anlıyorum. Bu söz bu sevdaya düşmüşler içindir. Yani “bana Kur’an yeter, Kur’an’ımız uğruna sistem kuralım” diyen zaten bu nasihati dinlemeyecek. Bu nasihati kendi kızına söylüyor sallallahu aleyhi ve sellem.

Ve sallallahu ve selleme alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbîhi ecmaîn.

Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.